

de retningslinjer, som udstikkes af Socialministeriet. Vi synes, det er det, der er til diskussion i dag, ikke målene for en førtidspensionsreform, som vi alle sammen eller i hvert fald meget store dele af Folketinget støtter, men tværtimod en isoleret brik, som desværre giver årsag til meget stor frustration og mange misforståelser hos de borgere, som ser sig henvist til at søge en førtidspension. Og det er det, der er problemet.

Problemet er ikke, at Socialministeriet har sovet i timen. Problemet er ikke, at Socialministeriets retningslinjer ikke er udmærkede. Problemet er, at de lægekonsulenter, som skal følge dem, synes at have et noget distanceret forhold til, hvad der faktisk er deres opgave, og det smitter af på borgernes oplevelse af sagsbehandlingen i de forskellige kommuner, og det synes vi er en skam, fordi det smitter af andre steder. Det smitter af på forståelsen af førtidspensionsreformen, det smitter af på tilliden til den offentlige sagsbehandling, og det smitter af på den tiltro, man har til, at man faktisk får en ordentlig og fair behandling.

Derfor synes vi, der godt kunne have været en mere åben holdning til beslutningsforslaget. Vi er selvfølgelig glade for og ser frem til at blive indkaldt som en del af forligskredsen om førtidspensionsreformen, men synes egentlig, at det ville have været udmærket, at SF, som har taget spørgsmålet op, også oplevede det, som jeg jo nu kan høre, de vil komme til at opleve, nemlig at der er flertal for beslutningsforslaget.

Derudover synes vi også godt, man kunne diskutere spørgsmålet om den form, som anvendes af lægekonsulenter rundt omkring i forhold til det at begrunde og uddrage på en måde, så kommunens sagsbehandlere faktisk får et sammenhængende overblik over sagen og den enkeltes helbred, herunder når der er uenighed – eller det opleves, at der er uenighed – i læsningen af speciallægeerklæringer, og at lægekonsulenten også ser det menneske, som det faktisk handler om, hvilket jo i dag tilsyneladende er fuldstændig utænkeligt.

Det andet er, at vi ønsker spørgsmålet om indsigt i lægekonsulenters udtalelser diskuteret. Så vidt jeg ved, behandles det i dag som interne arbejdsrapporter, og det kan man også føre en sag i forhold til, men så længe der er en så markant indflydelse for lægekonsulenten på det endelige resultat og der blandt de borgere, som oplever sig trykket på deres retssikkerhed og på deres sagsbehandling, er så stor en usikkerhed, vil det være rimeligt at arbejde med større åben-

hed i systemet over for den enkelte borger: Det ville givetvis også være stærkt fremmende i forhold til den enkelte lægekonsulents og kommunens opmærksomhed på en ordentlig, anstændig og fejlløs sagsbehandling.

Kl. 18.30

Med de bemærkninger støtter Det Radikale Venstre varmt forslaget.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan også støtte forslaget. Det er så beskedent et forslag, som man næsten kan tænke sig, at man prøver at sikre, at lægekonsulenter og kommuner følger de retningslinjer, der er fastsat.

Det er mig fuldstændig uforståeligt, at der er nogen partier, der kan være imod et sådant forslag. Vi havde gerne set, at man gik endnu videre, for som andre også har været inde på, er der store problemer for de mennesker, som møder lægekonsulenternes udtalelser, for de møder jo sjældent lægekonsulenten selv.

Vi får som folketingsmedlemmer jævnlig tilsendt mange sager. Jeg har også i mit virke som advokat mødt mange, der netop kommer i klemme ved ikke at få anerkendt de lidelser, de har, fordi der er en lægekonsulent, der tilsidesætter de lægeerklæringer, der ligger i sagen, uden at have mødt de pågældende.

Hvis man ligger derhjemme i sengen med store smerter og næsten ikke kan klare noget og er dybt afhængig af sin familie og får en udtalelse fra en lægekonsulent, som aldrig har mødt en, men som bare fuldstændig afskriver de lægeerklæringer, der ligger i sagen, og som mener, at man sagtens kan klare at gå ud og arbejde, så er det altså ikke nemt at forstå, at det her er et system, som handler om mennesker. Tværtimod kommer det til at virke, som om det kun er kommunens kassetænkning, der er tænkt på.

Indimellem virker det også, som om lægekonsulenterne sådan nærmest kan have skuffecirkulærer eller andet, der regulerer, hvordan man skal godkende eller ikke skal godkende de forskellige lægeerklæringer, der kommer.

I forhold til kommunernes kassetænkning fremsætter vi snart fra Enhedslistens side et forslag, hvorefter der fremover skal gives 100 pct.s statsrefusion på alle overførselsindkomster for at undgå, at det skal være hensynet til forskellige refusionstakster og forskellige kasser, der gør, om kommunerne vælger at give folk førtidspension eller ej. Det skal kun være en vurdering af